

הדין הרבני האזורי צו, שניתן במעמד צד אחד בלבד, האוסר על האם וילדיה לשוב לדירה בבני-ברק. אחרי שהצליחה לבטל צו זה, וחזרה לבית שאותו עזבה שש שנים לפני כן, מצאה אותו כמו אחרי פגרום. רהיטים שבורים, טיגופת, ללא זרם חשמל, עם טלפון מנותק, קירות הרוסים. בית-הדין פקד לסלומון זכאי אף הוא להתגורר בדירה. במשך כחצי שנה נעלו עצמם מירה וילדיה בחדרהם, עד שעזב סלומון את הדירה ההרוסה.

משה סלומון יצר לפני הרבנים רושם שהוא ממש מת מאהבה. הוא הדגיש בכתיבה ההגנה שהגיש לבית-הדין בנובמבר 1980 שהוא לא התייחס באלמות ובחור-לגיות לאשתו. הוא טען בתוקף שהחיים המשותפים לא התערערו ושאינו כל מניעה לחיי משפחה תקינים, אם רק האשה תרצה בכך.

סלומון גם הדגיש שהוא חי בצניעות ודואג לילדיו. כמו כן טען שאשתו מורדת ואינה זכאית למוזנות. אך הוא נשמע לצו בית-המשפט ושיילם את מוזנותיה. מירה סלומון עייפה מלהמתין לנדיבות ליבו של בעלה, והגישה עירעור לבית-

מירה סלומון כחתונה
רצעה לצאת לחופשי

השקענו לשכנע את הבעל בקיום מיצוה זו (ולשוא). לכלל חיוב לא הגענו. אין איפוא טעם שנדון לכוף את הבעל במתן גט, בשעה שאנו, לעניות דעתנו, עומדים עדיין בשלב שלפני החיוב.

הרבנים של בית-הדין האזורי בתל-אביב, החזירו את הכדור לבית-הדין הג' דול, באומרם: „אנו ממליצים שהאשה תפנה לבית-הדין הגדול גם בבקשה זו של כפיית גט.“

זהו מצב מדהים, שלא יתכן בבתי-המשפט האזרחיים. אם שופט בית-המשפט מחוץ יעז לפרסם החלטה שבה יפסול את החלטתו של בית-המשפט העליון, בטענה שדעתו שונה מדעת שופטי בית-המשפט העליון, הוא יואשם בזיון בית-המשפט, ויהיה צפוי למאסר.

אך לא כך בבתי-הדין הרבניים. הגיב על כך הרב יוסף קאפח: „גם בבתי-הדין הרבניים קיימת היררכיה. חובה לכבד את החלטות בית-הדין הגדול.“ מדוע לא כיבד, אם כן, בית-הדין האזורי את החלטת בית-הדין הגדול? „זה עניין של הרב הדיינים.“ השיב הרב קאפח, וסירב להסביר.

בית-הדין הרבני האיזורי סירב להיענות להחלטת בית-הדין הרבני הגדול - שקבע שיש לחייב את הבעל לתת גט לאשתו - והאשה נשארה תלויה בין הרבנים

הדין הגדול בירושלים, שבראשו הרב הראשי עובדיה יוסף, העירעור הוגש לפני כשנתיים. מאז משהים הרבנים את תשובתם. הם מכירים היטב את הפרשה, הם לצידה של האשה, אך הם מסרבים להתחייב.

הדיינים בירושלים יודעים, שאם יחליטו בניגוד להחלטתם של הדיינים מתל-אביב, שסירבו לחייב את סלומון לתת גט לאשתו, הם צפויים לבזיון גלוי. אם אב בית-הדין האזורי בתל-אביב, הרב חיים צימב ליסט, החליט שלא לחייב את סלומון לתת גט לאשתו, הוא גם לא יקבל החלטה אחרת, אפילו אם היא באה מהראשון-לציון הרב עובדיה יוסף, הרב צימבליסט עלול להביע בפומבי את התנגדותו לפסק-הדין של בית-הדין הרבני הגדול, ולהודיע שהוא לא מקבל את החלטתו.

גיבובי דברים

ללא משמעות

ה ראשון-לציון הבין שלא יוכל להתייחס חמק עד אין סוף ממחן פסק-דין. הוא הטיל על הרב יוסף קאפח, מבית הדין הגדול בירושלים, לכתוב את המסקנות.

הרב קאפח כתב פסק-דין מנומק היטב. בין היתר כתב הרב קאפח:

בינתיים הגישה האשה תביעה למוזנות ברשות אחרת, ושם, לפני השופט שיינר בוים, סודר שלום בין הזוג ביום 10 בנובמבר 1974. כעבור חודש ימים הוזמנה האשה להמשך הדין בבית-הדין הרבני, כאילו לא סודר שלום-בית, וכאשר הופיעו הצדדים לפני בית-הדין, תמה בא כוח האשה: „הרי סודר שלום-בית!“

בא כוח הבעל ענה בגיבובי דברים שאין להם משמעות, טען שאינו שלום, וכי האשה מסרבת להיות עם בעלה חיי אשות. האשה הכחישה וצירפה לחק איו שור מבית-הטבילה, שהיא ביקרה שם ביום ב' בכסלו, שהוא יום לפני הופעתם בבית-הדין, וטענה שבעלה לא ניגש אליה ולא התעניין בה, לא שאל אם הלה למיקוה, לא מדבר עימה, לא רצה ללכת לרופא פסיכיאטרי כפי שהוסכם בבית-המשפט, ובבית הוא תובע רק גט.

הבעל הכחיש, כמובן, האשה אף טענה באחד החיקים הרבים שהוא מכה אותה לעיני הילדים ושקרובה באו להצילה. בחק מצורפת תעודת רופא מיום ה-5 בנובמבר 1980, המאשרת כי מאז נפרדה האשה מבעלה, לפני כחמש שנים, היא הצליחה לשקם את עצמה ואת הילדים. אשה זו צודקת בטענתה כי בעל זה מאוס עליה, וכל מה שנכתב עליידי בעלה או עושה דבריו בכתיבתה וכתב-העירעור, אינם אלא דברים המוספים להצדיק מאיסתה בבעלה, כשם שהם מצ' דיקים מאיסת כל אשה בבעל מסוג זה.

מירה ומשה סלומון
המכות התחילו מייד

האם בכלל יכול בית-הדין הרבני לכפות על בעל לתת גט פיטורין לאשתו? לשאלה זו עונה סעיף 6 של חוק שיפוט בענייני נישואין וגירושין, האומר:

כפייה למתן גט ולקבלתו: ציווה בית-הדין הרבני בפסק-דין סופי לכפות איש לתת גט פיטורין לאשתו או לכפות אשה לקבל גט פיטורין מאישה, רשאי בית-המשפט מחוזי, כתום שישה חודשים מיום מתן הצו, לפי בקשת היועץ המיש-פטי לממשלה, לכפות במאסר לציית לצו.“

בית-הדין הרבני רשאי לכפות לתת גט, ובית-המשפט המחוזי רשאי לבצע את הצו.

אך מירה סלומון עדיין ממתינה. מרוב רבנים אין היא רואה את הגט. **מרסל זוהר**

אך דייני בית-הדין האזורי בתל-אביב לא נכנעו כליכך מהר.

בזיון

בית-הדין הגדול

ה דיינים, וכראשם הרב חיים צימבליסט, כתבו מייד החלטת-חשובה לבית-הדין הרבני הגדול. כתבו הרבנים התל-אביביים:

האשה עירערה לבית-הדין הגדול על כך שלא חייבנו את בעלה בגט. עירעורה נתקבל, ואכן בית-הדין הגדול חייב את הבעל בגט. אולם דעתנו לא נשתנתה. לדעתנו, אף שמיצוה גדולה היא שהבעל יגרשנה (האישה יודעת כמה מאמצים

לפי כל הנ"ל נראה ברור שיש כאן פירצה לא רק בלתי דחוקה, אלא אף מסילה רחבת-ידיים כרוחב רשות הרבים, לחייב את הבעל הזה לפטור את אשתו בגט פיטורין בהתאם לבקשה. לקבוע כי הבעל חייב לתת גט, ואם יסרב, בית-הדין ידון במתן צו לכפיית מתן גט.

אם הבעל יקשה את עורפו ויסרב להתייחס לתינוג, זכאית האשה לפנות לבית-הדין הרבני האזורי בכל בקשה שתמצא לנכון. **עך כאן** פסק-דינם של דייני בית-הדין הרבני הגדול בירושלים.

על פסק-הדין התומים הרב הראשי לישראל הרב עובדיה יוסף, הרב יוסף קאפח והרב מרדכי אליהו. למי שאינו מכיר את יחסי הכוחות בבית-הדין הרבניים, נראה שסוף סוף, הגיעה הפרשה לקצה.